

El Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament es va instaurar el 24 de maig de 1982 per grups pacifistes de dones europees, per recordar les campanyes realitzades per les britàniques que es van oposar a l'OTAN i a la instal·lació de les seves bases militars. Avui en dia, aquesta commemoració serveix per recordar al món la violència que sofreixen les dones en els conflictes i post conflictes armats.

La Resolució 1325 (2000) del Consell de Seguretat de l'ONU, és la primera en què es va tractar **l'efecte desproporcionat i singular del conflicte armat en les dones**. En aquesta resolució se subratlla la importància que les dones participin en igualtat i **intervinguin plenament en la prevenció i solució dels conflictes, la consolidació de la pau i el manteniment de la pau**. També insta als Estats Membres al fet que garanteixin la participació en igualtat i la plena participació en tots els esforços per mantenir i promoure la pau i la seguretat i insta a tots els agents al fet que **augmentin la representació de la dona i incorporin una perspectiva de gènere** en totes les esferes de la consolidació de la pau.

Reconeixent l'efecte que té la violència sexual en els conflictes i en el manteniment de la pau i la seguretat, el Consell de Seguretat de l'ONU va aprovar **la resolució 1820 del Consell de Seguretat en què es vincula explícitament la violència sexual com a tàctica de guerra cap a la dona, la pau i la seguretat**. Les dones que es troben en zona de conflicte bèl·lic, corren un doble perill, el derivat del propi conflicte i, a més a més, la violència sexual que poden sofrir per part dels homes que estan en aquest conflicte.

Però no només les dones en zones bèl·liques sofreixen violència sexual. Les dones migrants són també molt vulnerables, així en **Mèxic** s'estima que 6 de cada 10 dones migrants sofreixen violència sexual en el seu camí a la recerca del somni americà. Les **dones Sirianes** en el seu periple també han sofert violència sexual encara que és difícil obtenir dades per l'hermetisme existent davant possibles represàlies. El mateix ocorre amb les dones **migrants Africanes**.

La vulnerabilitat de les dones és un fet i davant aquesta situació l'Organizació de Mujeres de la Confederación Intersindical i la Secretaria de la Dona del STEI Intersindical exigeixen:

- Que s'abordin les necessitats i vulnerabilitats específiques de les dones i nines com a resposta a la crisi migratòria i de persones refugiades per mitigar les greus conseqüències mèdiques i psicològiques que causen les migracions traumàtiques.
- Que es faciliti que les dones tinguin dret a reclamar asil i, atès que el domini patriarcal de les seves societats els nega drets, ho puguin fer de manera independent.
- Que es protegeixi les dones refugiades enfront de la violència i es reconegui la violència contra les dones com una forma de persecució d'acord amb la Convenció sobre els Refugiats de les Nacions Unides.
- Que es donin respostes amb garanties de gènere d'acord amb les normes de drets humans tant als conflictes armats com al drama de les persones refugiades i desplaçades.
- Que es destinin partides econòmiques específiques per respondre a les necessitats específiques de les dones i per promoure la igualtat de gènere i empoderar a les dones de les zones en conflicte.

**Organización de Mujeres de la Confederación Intersindical
i Secretaria de la Dona STEI Intersindical**

24 de maig de 2017